

عنوان مقاله:

اهمیت آوانگاری تفصیلی در ثبت زبان مادری (مطالعه موردی: ادبیات شفاهی مازندران)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ایران شناسی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

معصومه یدالله پور - دانشجوی دکتری ایران شناسی دانشگاه شهید بهشتی

زیبده یدالله پور - کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی به غیر از فارسی زبانان، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

الفبای آوانگاری بین المللی بر پایه الفبای لاتین ساخته شده است و برای نشان دادن حالت های بیانی در زبان شفاهی مانند واج و آهنگ جمله کاربرد دارد. هر کدام از نمادهای الفبای آوانگاری بین المللی از دو عنصر اصلی حروف و تفکیک کننده ها تشکیل شده است. آوانگاری تفصیلی یکی از انواع راه های ثبت دقیق صداهاست. این نوع آوانگاری سبب می شود تا فرد بتواند آثار ادبی هر منطقه را که مکتوب نشده به زبان مادری یا گویش اصلی آن منطقه بخواند. از این روی، هدف از پژوهش حاضر بررسی کارایی استفاده از آوانگاری تفصیلی در حفظ و ماندگاری ادبیات شفاهی مازندران است. این پژوهش از طریق پیاده سازی دو نمونه از ادبیات شفاهی مازندران از روی نوار و آوانگاری به روش تفصیلی انجام گرفته است. یافته های پژوهش حاکی از آن است که آوانگاری تفصیلی از طریق ثبت زبان گفتار سبب ماندگاری گویش ها و لهجه های مناطق گوناگون در طول زمان خواهد شد.

کلمات کلیدی:

آوانگاری تفصیلی، ادبیات شفاهی، داستان، مازندران، زبان مادری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1945076>

